

Klub Przyrodników

ul. 1 Maja 22, 66-200-Świebodzin
Konto: BZ WBK SA o/Świebodzin nr 28 1090 1593 0000 0001 0243 0645
tel./fax 068 3828236, e-mail: kp@kp.org.pl, [http:// www.kp.org.pl](http://www.kp.org.pl)

Świebodzin, 24 sierpnia 2009 r.

Sz. P.
Pan Artur Ławniczak
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa
i Rozwoju Wsi
Warszawa

Uprzejmię dziękuję za pismo z 10 sierpnia 2009 r., w którym przedstawia Pan swoje stanowisko na temat wymogów wzajemnej zgodności.

Zgadając się z ogólnymi zasadami transpozycji i implementacji dyrektyw UE oraz z zasadą, że wymogi wzajemnej zgodności względem gospodarki rolnej oparte są na przepisach prawa krajowego transponujących odpowiednie wymogi Dyrektyw, nie możemy jednak podzielić Pana stanowiska w sprawach szczegółowych:

1. Prawdą jest, że w odniesieniu do terenu całego kraju, wymóg art. 3(2b) dyrektywy ptasiej wdrożony jest przez krajowe przepisy o ochronie gatunkowej ptaków. Jest Pan jednak w błędzie twierdząc, że wdrożeniem tego wymogu są przepisy ochrony gatunkowej zakazujące umyślnego chwytania i zabijania ptaków, niszczenia ich gniazd i jaj oraz umyślnego płoszenia. Zakaz zabijania, chwytania i płoszenia ptaków ani niszczenia ich gniazd i jaj nie zapewnia przecież, że gospodarowanie w siedliskach ptaków jest zgodne z wymogami ekologicznymi!

W rzeczywistości, art. 3(2b) dyrektywy jest w prawie polskim wdrażany przez przepis § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną, wykonujący upoważnienie z art. 52 ust 1 pkt 4 ustawy o ochronie przyrody – zakazujący niszczenia siedlisk i ostoi gatunków chronionych.

Tego przepisu jednak nie wymienił Pan wśród wymogów wzajemnej zgodności, co właśnie jest przedmiotem naszego zarzutu.

2. Błędna jest również Pana teza, że art. 6 dyrektywy siedliskowej jest wdrożony do prawa polskiego tylko za pomocą sporządzania planów ochrony lub planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000 (tj. tylko za pomocą art. 28 i art. 29 ustawy o ochronie przyrody). Plany te są tylko wdrożeniem art. 6(1) dyrektywy.

W rzeczywistości, podstawowym środkiem wdrożenia art. 6 dyrektywy siedliskowej do prawa polskiego (a jedynym środkiem wdrażającym ustępy 2 i 3 tego artykułu) jest art. 33 ustawy o ochronie przyrody.

Tego przepisu jednak nie wymienił Pan wśród wymogów wzajemnej zgodności, co właśnie jest przedmiotem naszego zarzutu.

3. Ponadto, w Pana stanowiskach nadal nie znajdujemy odpowiedzi na pytanie, dlaczego w obwieszczeniu wymogów wzajemnej zgodności zapisano tylko *„Przestrzega się wymagań wynikających z planów zadań ochronnych sporządzonych na podstawie art. 28 ust. 5 ustawy o ochronie przyrody albo planów ochrony sporządzonych na podstawie art. 29 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody w zakresie dotyczącym gatunków roślin wymienionych w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 maja 2005 r. w sprawie typów siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt, wymagających ochrony w formie wyznaczenia obszarów Natura 2000 (Dz. U. Nr 94, poz. 795)”* – czyli zupełnie pominięto obowiązek przestrzegania wymagań wynikających z planów ochrony i planów zadań ochronnych w stosunku do gatunków zwierząt oraz typów siedlisk przyrodniczych – które przecież również są przedmiotami ochrony w obszarach Natura 2000.

4. Pana stanowisku odczytujemy jako sugestię, jakoby Minister Rolnictwa miał swobodę samodzielnego „uznawania”, które przepisy prawa krajowego będzie traktował jako transpozycję odpowiednich artykułów dyrektyw – i że może decydować o tym abstrahując od treści przedmiotowych przepisów krajowych i unijnych. Takie założenie uważamy za błędne.

z poważaniem

do wiadomości

- Minister Środowiska
- Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska